

tamens sermone scientiae id est
 doctrinæ fulciatur quia sentire
 atque inuenire sufficit & iam
 quod p[ro]discendi studium non ad
 phendit; Unusquisque donogra
 tiae p[ro]uenit sermone scientiae
 fulgit. nec tamen in uerbo sapien
 tiae conualescit? Quia & suffi
 cit expellere quantum dicit. &
 tamen adsentendum ex semel ipsò
 subtili aliquid non ad surgit.
 Electus quisque p[ro] fidem elementis
 imperat. nec tamen p[ro]sanctatum gra
 ciā infirmitates corporum curat.
 Alius uero orationis opem orboris sub
 trahit nec tamen a yenti terra euer
 bi pluuias reddit. plerumque uir
 s[us] operatione iustitum p[re]sentem
 ad uitam & iam mostuor[um] reuocat.
 Ille uentura quaeque uelut p[ro]
 sentia adtendit. Et tamen in nul
 la signorum operatione se exerit.
 Nonnumquam quisque electus
 p[ro]discrētionem spuum infatū
 subtiliter montes conspicit. sed tñ
 diuersi generis linguis nescit.
 Ille diuersi generis linguis exca
 minat. sed tamen in yebus similib;

108

dirimilia corda non pensat.
 Alius uero in una lingua quod iout
 sermonem interpretando prudent
 discutit & tamen reliqui bonis
 quaenon habet patienter cayet.
 Creator noster accipit positor siccune
 ta modestur ut qui extollit poter
 rat ex dono quod habet humiliatur
 exinde quam non habet.
 Atque ita sit ut cum p[ro] impensam
 gratiam unum quem sibleuat
 & iam p[ro]dispatem alterum
 subdat. & meliorem quisque do no
 alioem quib[us] subiectur atten
 dat. Adicet sepe ire exalissen
 tiat etiā. menquem si po
 rat seina lus postponat,
 Omnipotens dñs sicuncta mo
 deratur ut dum singula queq[ue]
 sunt omnium inter positam qua
 dam caritatis necessitudine fiat
 omnium singulorum. Et unus
 quisque sic quod non accepit in
 alterum possideat. ut ipse alteri
 possidendum quod accipit humili
 ter impendat. Aliasunt donaque
 nos muniunt alia que ornant.
 Prophætæ quippe doctrina.